

Elsebeth Dissing

Tobakspigerne

404 sider

Hovedland En perle på snoren af historiske romaner. Denne gang er historien endda så ny, at mange af os var født og havde vores spirende barndom. Og så giver det et plus, at historien trækker tråde fra dengang og op til vor tid, hvor magtfulde mennesker bliver udstillet på hjul og stejle for at forgribe sig på unge piger. Dengang kunne de for det meste slippe afsted med det. Men ikke i Elsebeth Dissings flotte roman.

Vi er tilbage i halvtredsernes fiktive Fjordby, hvor det bedre borgerskab mener at have håne-, hals- og hovedretter og alle og samtlige linjer i samfundet.

Indtil lige nøjagtigt den 29. december 1956, der ovenikøbet var en lørdag, hvor folk havde enddog en hel weekend til at kapere noget af et budskab på forsiden af Socialdemokraten:

Tys-tys i sag om dødt spædbarn.

Og så kommer det stykkevis både før og efter frem, hvordan redaktøren har flettet en masse kendsgerninger sammen, som han har støvet op, bl.a. at en stuepige er fyret fra en grosserfamilie, hvis patriark har haft visse tilbøjeligheder, som alle naturligvis vil skjule i og med at han er en af byens store mænd. Og som hverken politimesteren, amtssygehusets ledelse eller andre myndighedspersoner har interesse i at gå ind i.

Men det er der andre, der har, og snart lurder et ulmende oprør i Fjordbyen...

Forfatteren er meget direkte og forklarende i sin bog. Næsten til det over-pædagogiske. Men budskabet går rent ind. Det gør det også i metaforerne:

...byen med domkirkespirets forgyldte vejrhane, stolt galende mod fabrikkernes rygende skorstene.

Bogen udmærker sig ved, at vi aldrig bliver i tvivl om rækkefølge eller årstal, idet bogen forrest er forsynet med handlingen i småbidder, kapitel for kapitel, sidetal for sidetal. Det er godt og befriende, at ingenting er overladt til tilfældighederne. Nu SKAL vi forstå, hvad der er på spil, synes forfatteren at sige.

Hun har lånt navne som Knapstrupgård og andre stednavne fra virkelige steder i den danske muld. Det er med til at bibringe bogen endnu mere autenticitet. En flot og rørende bog. Om ydmygelse, skandaler, kampvilje og de stille sorger og glæder, som bl.a. manifesterer sig i et flot digt i bogen. Mit barn

Du kom uønsket, et skammens barn

Jeg græd af smerte, jeg skreg den udmænd ingen hørte, end ikke Gud.

Du var så lille, så livløst kold

jeg tog dig frygtsomt, jeg bar dig bortjeg gik i blinde, alt var sort.

Du fik en vugge, så mørk og dyb jeg svor at glemme, at glemme dig,

men sjælens smerte forfulgte mig og to vers mere der får læseren til at blive rørt og lidt våd i øjnene.

Vi har anmeldt [forfatterens forrige bog her](#)